

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 5.4.2016 **odvolání poškozeného I. M. P.**, nar. xxx, podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 15.1.2016, č.j. 30 T 103/2015-262 a v senátě složeném z předsedy JUDr. Dušana Pašky a soudců JUDr. Hany Hubáčkové a JUDr. Petra Brauna rozhodl **t a k t o** :

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr.řádu se napadený rozsudek zrušuje pouze ve výroku o náhradě škody a podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný V. C. povinen nahradit poškozenému I. M. P., nar. xxx, trvale bytem xxx, xxx, Rumunsko, v ČR bytem xxx, xxx, částku ve výši 71.900 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený I. M. P., nar. xxx, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný V. C., nar. xxx, uznán vinným přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění nalézacího soudu dopustil tím, že dne 16.11.2014 v 18.00 hodin v xxx, xxx, u sebe v bytě v 1. patře domu, po předchozí slovní rozepři a pod vlivem alkoholu, napadl poškozeného: I. M. P., nar. xxx, opakovanými údery pěstí a kopy nohou do hlavy a trupu, čímž poškozenému způsobil mnohočetné hematomy v obličejí, na hrudníku a na zádech, četné exkoriace obličejí a sliznice dutiny ústní, krevní výron na pravém oku, zhmoždění skloubení dolní čelisti a

krční páteře, perforaci pravého ušního bubínku a zlomeninu dvou žeber, tj. bolestivá zranění, která vyžadovala lékařské ošetření a omezila poškozeného v obvyklém způsobu života po dobu 3 – 4 týdnů, přičemž vzhledem intenzitě útoku a okolnostem věci byl s těmito důsledky minimálně srozuměn. Za tento přečin byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 1 roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 26 měsíců. Dále napadený rozsudek obsahuje výrok o náhradě škody, kterým byla obžalovanému podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost nahradit poškozenému I. M. P. škodu ve výši 4.270 Kč a se zbytkem svého nároku byl poškozený podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal odvolání v neprospěch obžalovaného poškozený I. M. P. Opravný prostředek v podstatě směřuje proti výroku, jímž byl tento poškozený se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, odvolací soud však přezkoumal i výrok, jímž byla náhrada škody poškozenému částečně přiznána. Výrok o náhradě škody je v napadeném rozsudku odůvodněn tak, že poškozený se řádně a včas přihlásil s nárokem na náhradu škody ve výši 545.160 Kč, obžalovanému byla uložena povinnost škodu poškozenému nahradit v částce 4.270 Kč, která představuje doložené náklady vynaložené poškozeným v souvislosti s léčbou jeho zranění (ošetření, léky, RTG). Pokud jde o uplatňované nároky na bolestné v částce 32.666,42 Kč, cestovné v částce 2.038 Kč, trvalé následky ve výši 410.000 Kč a nemajetkovou újmu v částce 100.000 Kč, soud poškozeného s těmito nároky odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, protože znalecký posudek z odvětví soudního lékařství neshledal u poškozeného vznik trvalých následků ani posttraumatické stresové poruchy a případné další dokazování týkající se této otázky a otázky vzniku nemajetkové újmy a její případné výše by v podstatě protáhlo toto trestní řízení.

Poškozený ve svém odvolání, které odůvodnil prostřednictvím své zmocněnkyně, namítá, že soud prvního stupně nějak neodůvodňuje, z jakého důvodu nepřiznal poškozenému řádně uplatněné bolestné, které bylo vyčísleno dle lékaře a je v souladu i se znaleckým posudkem, stejně tak i cestovné bylo řádně vyčísleno i doloženo, rozsudek je v této části nepřezkoumatelný. Bolestné není totožné s trvalými následky a ke ztížení společenského uplatnění poškozený řádně předložil potvrzení lékaře, který jej s posttraumatickou stresovou poruchou léčí, znalec z oboru soudního lékařství není oprávněn se vyjadřovat k psychickým následkům. Znalecký posudek byl vypracován v určitém časovém úseku a neměl k dispozici lékařské zprávy a vyšetření, které byly učiněny až po vypracování znaleckého posudku. Poškozený prostřednictvím zmocněnkyně navrhuje, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výroku o náhradě škody změnil tak, že poškozenému se přiznává částka ve výši 545.160 Kč.

Městský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Poté dospěl k závěru, že odvolání bylo podáno oprávněnou osobou, v zákonné osmidenní lhůtě a je také částečně důvodné.

Výrok o náhradě škody má svůj podklad ve výroku o vině, proto se odvolací soud zabýval také tímto výrokem. Obžalovaný si odvolání proti výroku o vině nepodal, stejně tak ani státní zástupce, proto lze ve stručnosti konstatovat,

že obžalovaný fyzické napadení poškozeného v podstatě nepopírá, pouze uvedl, že si na podrobnosti již nepamatuje, průběh fyzického napadení popsal nejen poškozený I. M. P., ale také svědek G. B., který byl konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným přítomen, výpovědi poškozeného a svědka se navzájem doplňují, následky fyzického napadení jsou popsány ve znaleckém posudku z odvětví soudního lékařství. Ve smyslu ustanovení § 254 odst. 2 tr. řádu odvolací soud konstatuje, že vady výroku o náhradě škody nemají svůj původ ve vadném výroku o vině.

Vady výroku o náhradě škody spočívají zejména v tom, že poškozenému nebyla přiznána úhrada bolestného a nemajetkové újmy, kdy u těchto dvou položek není třeba doplňovat dokazování v rámci občanskoprávního řízení. Nepřezkoumatelný je však také výrok, jímž byla obžalovanému uložena povinnost nahradit náklady vynaložené poškozeným v souvislosti s léčbou jeho zranění v částce 4.270 Kč. Poškozený tyto náklady poprvé vyčíslil v přípravném řízení dne 9.12.2014 (č.l. 41 spisu), kdy uvedl, že za léky a RTG zaplatil částku 550 Kč a na třech fakturách za ošetření celkovou částku ve výši 4.247 Kč, celková škoda je tedy 4.797 Kč. K tomuto vyjádření jsou připojeny fotokopie účtenky za chirurgické ošetření ze dne 18.11.2014, účtenky z lékárny ze dne 17.11.2014, potvrzení o úhradě za zdravotní služby, která spočívala v RTG hrudníku a tři výpisy z osobního účtu pacienta, na kterých je vyčíslena úhrada za výkon ústavní pohotovosti a odborná vyšetření učiněná v Thomayerově nemocnici ve dnech 16.11.2014 a 17.11.2014. Součet částek uvedených na všech těchto šesti dokladech je 3.808 Kč. Ve svém písemném připojení s nárokem na náhradu škody, které je datováno dnem 1.12.2015 a bylo předloženo v průběhu soudního řízení, však poškozený účtuje náklady spojené s léčením pouze ve výši 456 Kč a zároveň k tomuto bodu dodává, že za léky a zdravotní potřeby uhradil celkem částku 557 Kč, dalším textem je odkazováno na přílohy, jimiž mají být doklady o úhradě ze dne 18.5.2015 a 20.6.2015, tyto doklady o úhradě však připojeny nejsou. Jakým způsobem dospěl soud prvního stupně ke zjištění, že náklady vynaložené poškozeným na léčení jsou v částce 4.270 Kč, však v odůvodnění napadeného rozsudku vysvětleno není. Při stanovení částky, kterou má obžalovaný nahradit poškozenému na nákladech, které poškozený vynaložil v souvislosti se svým léčením, odvolací soud vycházel pouze z účetních dokladů, které poškozený předložil v přípravném řízení a jejichž fotokopie jsou součástí spisu a dospěl k částce 3.808 Kč.

Ve svém písemném odůvodnění nároku poškozeného ze dne 1.12.2015 poškozený účtoval náklady na cestovné ve výši 2.038 Kč, které odůvodnil tím, že poškozený musel navštěvovat oddělení hyberbarické a potápěčské medicíny HBO v Kladně, kam jezdil osobním motorovým vozidlem zn. Ford, jehož průměrná spotřeba je 7,5 litru na 100 km a celkem bylo ujeté 860 km. Toto své tvrzení však poškozený nedoložil žádnými doklady, ze kterých by bylo patrné, ve kterých konkrétních dnech poškozený navštěvoval lékařské zařízení v Kladně a ani kopií malého technického průkazu, v němž je uvedena průměrná spotřeba pohonných hmot osobního motorového vozidla poškozeným užívaného. Soud prvního stupně proto nepochybil, pokud poškozeného ohledně nákladů na cestovném ve výši 2.038 Kč odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Rovněž správné je rozhodnutí soudu prvního stupně, pokud poškozeného odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních s částkou 410.000 Kč, kterou poškozený vyčísluje jako náhradu za trvalé následky. Podle posudku z odvětví

soudního lékařství doba hojení a léčby úrazových změn, která vznikla při napadení poškozeného, je tři až čtyři týdny a nejspíše nenastanou do budoucna žádné vážnější trvalé následky. Jestliže poškozený i v průběhu veřejného zasedání před odvolacím soudem uváděl subjektivní potíže s uchem, a to že se mu motá hlava při zvedání břemen, tyto obtíže nedoložil řádnou objektivní lékařskou zprávou a pokud by byla k dispozici lékařská zpráva, která je v rozporu se závěry znaleckého posudku, vyžadovalo by rozhodnutí o oprávněnosti nárokované částky další dokazování, které přesahuje rámec trestního řízení.

Bolestné bylo zmocněnkyní poškozeného v písemném odůvodnění návrhu na náhradu škody ze dne 1.12.2015 vyčísleno na základě Metodiky Nejvyššího soudu o náhradě nemajetkové újmy na zdraví, která byla přijata občanskoprávním a obchodním kolegiem Nejvyššího soudu dne 12.3.2014 jako doporučení k aplikaci § 2958 občanského zákoníku (viz judikát č. 63/2014 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu České republiky ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních). Část B této Metodiky obsahuje sazby bodovaného hodnocení za jednotlivá poranění a poškození na zdraví, kdy v případě, že vznikla bolest v roce 2014, hodnota jednoho bodu činí 251,28 Kč. Odvolací soud toto vyčíslení bolestného přezkoumal podle toho, jak jsou jednotlivá poranění popsána ve znaleckém posudku z odvětví soudního lékařství, kdy znalec vycházel z obsahu jednotlivých lékařských zpráv, které byly k ošetření poškozeného vystaveny. U jednotlivých položek bolestného došlo oproti vyčíslení zmocněnkyní poškozeného k těmto změnám:

- otřes mozku lehký za 20 bodů, není uveden ve znaleckém posudku, odvolacím soudem nebylo bolestné přiznáno,
- podvrknutí a natažení krční páteře za 20 bodů, ve znaleckém posudku uvedena poklepová bolestivost krční páteře, odvolacím soudem přiznáno bolestné ve výši 10 bodů za povrchní zhmoždění krku,
- traumatická ruptura ušního bubínku za 60 bodů, ve znaleckém posudku popsáno jako nevelká trhлина bubínku pravého ucha, odvolacím soudem přiznáno bolestné ve výši 7 bodů za ránu ucha,
- kontuze očního víčka a periokulární krajiny za 5 bodů, ve znaleckém posudku popsáno jako nevelký podkožní krevní výron pod pravou očníci, odvolacím soudem přiznáno bolestné rovněž ve výši 5 bodů,
- zhmoždění stěny hrudníku za 10 bodů, ve znaleckém posudku popsáno jako mnohočetné krevní výrony na hrudní stěně, a to na zádech oboustranně a na levém boku, odvolacím soudem přiznáno bolestné ve výši 20 bodů zamnohačetná povrchní poranění hrudníku,
- zlomenina 9. a 10. žebra vlevo za 15 bodů, ve znaleckém posudku je toto zranění popsáno stejně, odvolacím soudem ohodnoceno na 30 bodů.

Odvolacím soudem tedy bylo přiznáno bolestné za 72 bodů v celkové částce 18.092 Kč.

Pokud jde o nemajetkovou újmu poškozeným nárokovanou ve výši 100.000 Kč, určení její přesné výše i podle citované Metodiky Nejvyššího soudu závisí fakticky na úvaze soudu. Odvolací soud přihlédl k tomu, že poškozený byl podle znaleckého posudku omezen v obvyklém způsobu života po dobu tři až čtyř týdnů, poškozený byl podle svého vyjádření dva měsíce v pracovní neschopnosti, byl přerazen na méně fyzicky náročnou práci, nyní pracuje na stavbě jako uklízeč, léčil se pro posttraumatickou stresovou poruchu a za tyto nemajetkové újmy přiznal odškodnění ve výši poloviny nárokované částky, tedy ve výši 50.000 Kč.

Poškozenému tedy byla rozsudkem odvolacího soudu uložena povinnost na náhradě škody zaplatit poškozenému částku ve výši 71.900 Kč, která se skládá z částky 18.092 Kč za bolestné, z částky 3.800 Kč (náklady vynaložené poškozeným na léčení a doložené příslušnými doklady) a z částky 50.000 Kč, což je náhrada nemajetkové újmy spočívající ve ztížení společenského uplatnění. Se zbytkem svého nároku na náhradu škody do požadované částky 545.160 Kč byl poškozený I. M. P. také rozhodnutím odvolacího soudu podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

V ostatních výrocích o vině a trestu zůstal napadený rozsudek prvostupňového soudu rozhodnutím odvolacího soudu nedotčen.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

V Praze dne 5. 4. 2016

JUDr. Dušan Paška, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Klímová